O, Păstorule bun!

1

O, Păstorule bun,
Paşte sufletul meu ostenit,
Căci pe dulcea Ta păşune
Sunt atât de fericit;
Doar acolo este hrana
Care viaţă dă din plin,
Şi pe cale, în ispite,
Întărit sunt pe deplin.

O, Păstorule bun!

2

Ştiu că sunt în lumea largă
Şialte feluri de păşuni,
Însă toates veninoase,
Pline de deşertăciuni;
Chiar în jurul meu, oriunde,
Eu le pot găsi uşor,
Dar ce ele îmi oferă
E amar şi trecător.

O, Păstorule bun!

3

Am trăit o vremeacolo,
Peale lumii largi păşuni,
Neştiind că sunt departe de tot
Ce e sfânt şi bun;
Multe pofte şi păcate
Viaţa miau împovărat,
Deadevăr şi fericire
Ele mau îndepărtat.

O, Păstorule bun!

4

Dar Tu ai venit la mine,
Pe păşunea Ta mai pus,
Mai adus din nou la viaţă,
Bunule Păstor, Isus;
Cu aleşii Tăi pe cale
Din Cuvânt eu mă hrănesc
Şi cu Tine împreună
Către cer călătoresc.

